

For det første skal den erhvervsdrivende forud for aftalens indgåelse give forbrugeren en række oplysninger, herunder om den erhvervsdrivende selv, den pågældende vare eller tjenesteydelse, aftalevilkårene og visse rettigheder, som forbrugeren har efter loven. Oplysningerne skal være klare, tydelige og forståelige, og de skal bl.a. gives på en måde, som tager særligt hensyn til umyndige personer. Indgås der en aftale, skal den erhvervsdrivende bekræfte de pågældende oplysninger og give nogle yderligere oplysninger om bl.a. klageadgang, garantibetingelser og fortrydelsesret. Denne bekræftelse m.v. skal gives læsbart på papir eller et andet varigt medium, som forbrugeren råder over og har adgang til. Bekræftelsen m.v. kan undlades, hvis forbrugeren allerede inden aftalens indgåelse har modtaget de pågældende oplysninger skriftligt eller på et andet varigt medium.

For det andet skal der - ligesom efter den nuværende lov - gælde en generel fortrydelsesret for forbrugeren. Fortrydelsesfristen foreslås udvidet i forhold til den gældende lov til som hovedregel 14 dage. I stedet for de gældende regler om, at aftalen er ugyldig, hvis forbrugeren ikke har fået skriftlig oplysning om fortrydelsesretten, foreslås det at gennemføre fjernsalgsdirektivets bestemmelse om, at 14-dages fristen ikke kan begynde at løbe, før den erhvervsdrivende har opfyldt sin oplysningspligt efter loven. I overensstemmelse med direktivet foreslås det, at fortrydelsesfristen på denne måde kan forlænges til højst 3 måneder.

Herudover foreslås der navnlig nogle nye bestemmelser om den erhvervsdrivendes opfyldelse af aftalen. Medmindre andet er aftalt, skal den erhvervsdrivende efter forslaget levere sin ydelse inden 30 dage. Ved misligholdelse på grund af forsinkelse, som skyldes, at den erhvervsdrivendes ydelse som helhed ikke kan leveres, kan forbrugeren hæve aftalen, uanset om forsinkelsen er væsentlig for ham.

Lovforslagets **anden del** (forslagets § 2) har til formål at gennemføre nogle direktivbestemmelser om uanmodet markedsføring

og beskyttelse af privatlivets fred m.v. ved brug af fjernkommunikation. Fjernsalgsdirektivet og det såkaldte ISDN-direktiv (97/66/EF) - samt i et vist omfang direktivet om behandling af personoplysninger (95/46/EF) - indeholder regler herom. Reglerne foreslås gennemført ved en ændring af markedsføringsloven, således at der

indsættes en ny bestemmelse om henvendelser ved brug af fjernkommunikation til bestemte aftagere med henblik på afsætning af varer, fast ejendom og andre formuegoder samt arbejds- og tjenesteydelse.

Der foreslås forskellige regler, afhængigt af hvilken fjernkommunikationsteknik den erhvervsdrivende anvender.

Det foreslås, at der ikke må rettes henvendelse som nævnt ovenfor ved brug af elektronisk post, telefax eller automatisk telefonopkaldssystem, medmindre den pågældende forudgående har anmodet om det. Forbudet gælder ved henvendelser til både fysiske og juridiske personer.

Ved andre andre former for fjernkommunikation - i praksis navnlig adresserede breve m.v. - skal modtagere, der er fysiske personer, have en effektiv mulighed for at frabede sig markedsføringen.

Regeringen foreslår, at der etableres en ordning, hvorefter fysiske personer kan få indsat en markering i Det Centrale Personregister (CPR) om, at de frabeder sig direkte markedsføring. CPR vil kvartalsvis udarbejde fortegnelser over dem, der har en sådan markering.

Efter den foreslåede bestemmelse i markedsføringsloven forbydes det at foretage direkte markedsføring i den anførte forstand over for en person, som står på fortegnelsen, medmindre modtageren har givet samtykke til den pågældende erhvervsdrivende.

Første gang en erhvervsdrivende vil foretage direkte markedsføring over for en person, som ikke står på fortegnelsen fra CPR, skal den erhvervsdrivende orientere om retten til at frabede sig sådanne henvendelser. Den erhvervsdrivende skal desuden give den pågældende mulighed for på en nem måde at frabede sig markedsføringen (f.eks. ved en simpel afkrydsning eller lignende).

Lovforslaget ændrer ikke ved de gældende regler i forbruger aftaleloven om forbud mod bl.a. uanmodet telefonisk henvendelse til forbrugere med henblik på indgåelse af aftale.

Lovforslagets **tredje del** (forslagets § 3) gennemfører direktiv 98/7/EF om ændring af forbruger kreditdirektivet. Der er tale om nogle rent tekniske justeringer af metoden til beregning af de årlige omkostninger i procent ved kreditaftaler i forbrugerforhold. Ændringsdirektivet indebærer, at der fremover vil gælde den samme beregningsmetode i alle EU-lande.